

ikke er Formænd i Distriktsforeninger. Endvidere kan der indvælges en Repræsentant for det nedenfor omtalte Finansieringsselskab og — som nævnt — en Repræsentant for Forsikringsselskabet. Hovedbestyrelsen er saaledes ikke noget rent Udtryk for Sparernes Interesser, og det er i denne Forbindelse af Betydning, at Hovedbestyrelsen i Virkeligheden er den afgørende Faktor i Foreningen. Navnlig er det den, som alene fastsætter Foreningens Spare- og Laanebetingelser.

Det er i disse *Spare- og Laanebetingelser*, at Sparernes Rettigheder og Pligter er fastsat, og de er for saa vidt af større Betydning for Sparerne end selve Vedtægterne.

Spareforholdet indledes ved Tegning af en Byggesparekontrakt. Heri fastsættes Byggesparesummen, og efter Kontraktens Underskrift begynder Medlemmet at indbetale sine Spareydelse. Disse andrager mindst 2,4 pCt. af Byggesparesummen aarligt, indtil Laantildeling finder Sted, heraf tilfalder 0,2 pCt. Foreningen som Administrationsbidrag. Desuden betaler Spareren een Gang for alle et Administrationsgebyr paa 2 pCt. af Byggesparesummen. Af Spareindskuddene gives ingen Renter, idet Selskabet har antaget Rentefrihedens Princip.

Ved „Tildelingen“ faar Spareren de indbetalte Beløb tilbage og modtager samtidig Resten af Byggesparesummen som Laan. Dette Laan forrentes ikke, men tilbagebetales i de kommende Aar. Den aarlige Afdragsydelse er 5 pCt. af Byggesparesummen; heraf tilbageholdes dog 0,4 pCt. som Administrationsbidrag, medens Resten afskrives paa Laanet (jfr. dog nedenfor om Udligningsbidrag).

En Betingelse for at faa Laan er det, at Spareren har indbetalt mindst 15 pCt. af Byggesparesummen i Indskud. I øvrigt foregaar Tildelingen af Laan efter de saakaldte *Værdital*. Disse beregnes efter et „Tid $\times$ Penge“-System, der ogsaa kendes fra adskillige tyske Byggesparekasser. I Hovedsagen gaar det ud paa, at Sparere, der hurtigt indbetaler forholdsvis store Ydelser, derved opnaar tidligere Laantildeling end andre. Der er ubegrænset Adgang for Sparerne til at indbetale Særydelser for derved at fremskynde Tildelingen. Dette kan føre til, at mere velhavende Personer ved at gøre store Indskud kan skaffe sig Ret til Laan forud for og paa Bekostning af de øvrige Sparere, hvilket Forhold især har Betydning i den første Tid, da Ventetiden normalt vil stige fra Aar til Aar, og det derfor er vigtigt at komme hurtigt til.

Da man taber Renter af sine Indskud i Ventetiden, men til Gengæld nyder Rentefrihed for Laanet i Afdragstiden, er det selvsagt en stor Fordel at faa Laan efter en kort Ventetid. For i nogen Grad at opveje den Ulighed, som herved kan opstaa, er det bestemt, at de, der faar Laan i de 8 første Tildelingsaar, skal betale et „*Udligningsbidrag*“. Dette erlægges i hele Afdragstiden og andrager 0,8 pCt. p. a. ved Tildeling i første Aar, 0,7 pCt. p. a. ved Tildeling i andet Aar o. s. v. Det er indeholdt i den ovennævnte aarlige Ydelse af 5 pCt. p. a. og virker altsaa til Forlængelse af Amortisationstiden.

Udligningsbidraget er ganske utilstrækkeligt til at udligne Fordelen ved en hurtig Tildeling. Af den som Bilag trykte Skrivelse fra Forsikringsraadet fremgaar, at den effektive Rente, der i Realiteten betales af Laantagere i Foreningen, naar Hensyn tages til Rentetab i Ventetiden, til Administrationsbidrag og til Udligningsbidrag, er stærkt stigende med en stigende Ventetid. Saaledes er den effektive Rente under de i Forsikringsraadets Skrivelse angivne Forudsætninger ved 0 Aars Ventetid kun ca. $2\frac{2}{3}$ pCt. p. a., medens de, der først faar Laan efter normal Ventetid, hvilket, som det vil fremgaa af det følgende, vil sige efter 13 Aars Forløb, i Realiteten betaler ca. $9\frac{3}{4}$ pCt. i effektiv Rente*).

*) I nogle særlig gunstige Tilfælde kan Rentefoden dog gaa ned til $8\frac{2}{3}$ pCt., naar Hensyn tages til den senere omtalte Arverente.